Іваніна Ілля, Іваніна Інна, Задоя Ніна, Гопко Олександр

Вивчення індивідуально-психологічних особливостей організму як важливий диференціально-діагностичний критерій виразкової хвороби

Кафедра післядипломної освіти лікарів-терапевтів
Науковий екерівник: к. м. н., доц. Скрипник І.М.
Українська медична стоматологічна академія
М. Полтава, Україна

Велике значення у розвитку виразкової хвороби поряд з Helicobacter pylori слід надавати співвідношенню факторів агресії та захисту шлункового вмісту (И.И.Дегтярева, И.Н.Скрыпник 2000), а також дії стресорних чинників (Javip A., 1998). Однак виразкова хвороба виникає далеко не в усіх осіб з підвищеним кислото утворенням або після перенесеного стресу. Можливо, крім цього визначальну роль мають індивідуальні особливості організму, в залежності від яких вплив негативних чинників зовнішнього середовища реалізується або не реалізується у вигляді виразкового процесу.

Обстежено 45 хворих з медіогастральною локалізацією виразкового дефекту в стадії загострення. Крім загально клінічних та спеціальних гастроентерологічних метолів, проводилось клініко-психологічне обстеження хворих, яке включало вивчення особистого прояву тривоги (Ж.Тейлор, 1953) та типу реакції на хворобу (Березін Ф.В., 1976). З урахуванням передбачених чинників патогенезу оцінювали також стан кислото-та слизоутворюючої функції шлунка.

Встановлені неадекватні типи особистого реагування на захворювання в стадії загострення соматичної патології у 81% хворих. Серед невротичних типів відношення до хвороби найбільш часто визначались тривожно-депресивний (17%), неврастенічний (10%), іпохондричний (6%). У 60% хворих на виразкову хворобу високий рівень тривожності. В структуру тривожності вагомий внесок привносить нейрогенна та соціальна напруженість.

Встановлено, що у хворих з високим рівнем тривожності та невротичним типом особистого реагуванні на хворобу процеси

деполімерізації глікопротеїнових структур шлункового слизу більш виражені порівняно з особами середнього та низького рівня тривожності, що свідчить про переважання катаболічних процесів у хворих на виразкову хворобу та їх урахування з метою розробки дифенційованої патогенетичної терапії.